

Nr 89.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående lösenavgift för godkännande av rekvisition av socker för industriell tillverkning m. m.; given Stockholms slott den 14 februari 1919.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t föreslå riksdagen att medgiva, att den lösen, som jämlikt kungörelsen den 3 februari 1917 skall utgå för bevis om godkännande av rekvisition av socker för industriell eller hantverksmässig tillverkning eller för hotell, restaurang, kafé eller dylikt näringsställe, skall fortfarande tillsvidare till den dag, Kungl. Maj:t bestämmer, dock ej längre än till den 1 mars 1920, utgå med ett till 50 öre för varje kilogram socker, som godkännandet avser, förhöjt belopp.

GUSTAF.

Alfred Petersson.

*Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 14
februari 1919.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern **EDÉN**,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena **HELLNER**,
Statsråden: **PETERSSON**,
 SCHOTTE,
 PETRÉN,
 NILSON,
 LÖFGREN,
 friherre **PALMSTIERNA**,
 RYDÉN,
 UNDÉN.

Chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Petersson anförde:

Med bifall till Kungl. Maj:ts proposition nr 106 har 1918 års lagtima riksdag medgivit, att den lösen, som jämlikt kungörelsen den 3 februari 1917 skall erläggas för bevis om godkännande av rekvisition av socker för industriell eller hantverksmässig tillverkning eller för hotell, restaurang, kafé eller dylikt näringsställe, skall tillsvidare till den dag, Kungl. Maj:t bestämmer, dock ej längre än till den 1 mars 1919, utgå med ett till 50 öre för varje kilogram socker, som godkännandet avser, förhöjt belopp.

Förut i dag vid behandling av frågan om åtgärder för främjande av odlingen av sockerbetor instundande sommar har jag förordat, att för beredande av ersättning åt sockerfabriksaktiebolagen för merkostnader för inköp av sockerbetor av 1919 års skörd samt denna skörds förädling till socker måtte i mån av behov användas, bland annat, de till

och med den 31 oktober 1919 inflytande lösenavgifterna för socker, avsett till industriellt behov eller till restauranger m. m., samt att denna avgift måtte fortfarande utgå med 50 öre för kilogram.

Jag anser framställning nu böra göras till riksdagen om medgivande för Kungl. Maj:t att förordna, att sagda avgift skall från och med den 1 mars 1919 fortfarande utgå med 50 öre för kilogram. Under åberopande av vad jag i nyss omförmälda ärende anfört får jag tillika tillstyrka, att sådant medgivande måtte begäras tillsvidare, enligt Kungl. Maj:ts bestämmande, för tiden intill utgången av februari månad år 1920.

Jag får på grund härav nu hemställa, att Eders Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att medgiva, att den lösen, som jämlikt kungörelsen den 3 februari 1917 skall erläggas för bevis om godkännande av rekvisition av socker för industriell eller hantverksmässig tillverkning eller för hotell, restaurang, kafé eller dylikt näringsställe, skall fortfarande tillsvidare till den dag, Kungl. Maj:t bestämmer, dock ej längre än till den 1 mars 1920, utgå med ett till 50 öre för varje kilogram socker, som godkännandet avser, förhöjt belopp.

Till vad föredragande departementschefen sålunda hemställt, däruti statsrådets övriga ledamöter förenade sig, behagade Hans Maj:t Konungen lämna bifall och förordnade, att proposition i ämnet skulle med den lydelse, bil. — vid detta protokoll utvisar, avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Hugo Nordlander.

